

Verslag Amstel Gold Race 2014

Dit jaar is voor de 49e maal de Amstel Gold Race (toerversie) gereden en uiteraard was het Loodswezen daar prominent aanwezig (al doen er nog zo'n 14000 mensen mee). Uit onze regio reden mee: Eline Wielaard, Roelof Favot, Wouter de Kremer, Bert Esveld, Trevor Stark, Fred Keijzer en ondergetekende. Er zijn diverse afstanden en wij besloten met elkaar de 150km te rijden.

Er zitten een paar aardig steile klimmen in het parcours . Naarmate de dag vordert zijn er meer fietsers die de klimmen niet redden en dus af moeten stappen waardoor het lastiger wordt om door te fietsen. Vandaar dat we besluiten om ‚op tijd‘ te starten.

Aangezien een ieder „gechipt“ wordt (dat wil zeggen; de fiets) kun je starten wanneer je wilt, tussen zeven en elf uur. Die chip registreert ook passagepunten onderweg dus afsnijden blijft niet onopgemerkt. Bovendien is de route bezaaid met foto- en filmpunten zodat je later een volledige rapportage van je heldendaad kan zien compleet in beeld en met bijbehorende positie. Ongegeneerd neuskanen kan niet anoniem !

Een enkeling was de gedurende de voorgaande dag al te Valkenburg neergestreken, anderen vertrokken in aller vroegte (vanaf 3 uur) naar het zuiden. gaaaaaap.

Eenmaal aangekomen werd na het ophalen en bevestigen van de startbescheiden de groepsfoto gemaakt en om een uur of acht activeerde onze chips de tijdregistratie.

Mijn getreuzel van de vorige dag omtrent de kledingkeuze bleek niet geheel onterecht. Ondanks de belofte van een graad of zeventien begon de dag met slechts vijf ! De doorgewinterde fietser vertrok met been- en armstukken (losse, afneembare, mouwen en pijpen die aan een shirt en korte broek worden gezet) , de onwetende zou het een deel van de tocht óf koud óf te warm hebben.... maaar, we kunnen wel wát hebben !

Dus al snel met Wouter een sprintje op de eerste klim: de Geulhemmerberg. Hèhè dat drijft de kou wat weg. De ploeg komt weer samen en vervolgens wordt na de afdaling de Bemelerberg bedwongen. Voor iemand die op de fiets niet veel verder dan de Noordhollandse duinen is geweest al een hele ervaring. Maar in het verschiet nog steilere klimmen te gaan: Loorberg, Camerig, Wolfhaag, Drielandenpunt.....

Trevor ontsnapt zo nu en dan middels een buitensporige krachtsexplosie uit het ‚peloton‘ . Op een of andere manier komen we hem later dan toch weer ergens tegen. Héél stilletjes, als een dansende nimf, zweeft Eline in de voorhoede mee, sierlijk, alsof het haar totaal geen inspanning vergt. Terwijl good old Fred onverstoort, als een locomotief, met eenparige beweging het peloton door Limburg trekt. De achterhoede bewaakt door Roelof en Bert. Net als die dijken van de Hondsbossche zeekering, hoe heten die ook al weer..... Wouter is de verkenner, heeft de tocht al een keer of tweeëntwintig gefietst en kent iedere klim en kruising op z'n duimpje..... toch ?!.....

Een groot blauw bord met gele sterretjes doemt op. 't Vermeldt een tekst in een vreemde taal, nooit m'n sterkste kant geweest. „Belgique“ , lijkt verdomde veel op „België“. Had niet t idee dat we internationaal gingen. Kort daarop volgt een flinke klim. Nog nét vóórdát uitputting toeslaat is de top bereikt en staan we klaarblijkelijk een dikke 300m boven de zeespiegel. „Dreiländereck“ . Wat nu weer !! Terwijl ik op Nederlandse bodem naar een stel Chinese touristen in België sta te kijken wappert m'n haar in het zog van een colonne paarden in het Duitse bos... Het begint me bijna te duizelen. Ik mijmer of de Polizei je mag bekeuren als je na het wildplassen tegen een Duitse boom weer snel Nederland in bent gesprongen... Of in België misschien.... uitleveringsverdragen.....Schengen.... Zodra het peloton compleet is en voorzien van verse brandstof wordt de tocht voortgezet.

Om te beginnen omlaag, gelukkig ; LUCHT !!

Ondertussen is de zon er bij gekomen en is de temperatuur naar aanvaardbare waarden gestegen. De kruisberg (10x zo hoog als die van ,ons') , Eyserweg, Eyserbosweg, Bergseweg, Keutenberg....Keutenberg, o ja, die moet ik even onthouden voor de volgende keer. Dat m'n haar goed zit enzo. O ja, m'n naam goed leesbaar op m'n gerechte stuurbordje. Of misschien maar beter juist niet.... Heel hééél veel supporters. Niet verwonderlijk, hartstikke steil en vooral hier hoor je gierende luchtpijpen fluiten, lekkende hartkleppen sissen, gezucht en gevloek en protesterende derailleurs, terwijl menigeen van de fiets af moet om vervolgens op gladde schoenplaatjes omhoog te glibberen. Ons ,peloton' is nu definitief opgedeeld. De speelse sprintjes van het eerste uur beginnen nu op te spelen, bij weinig aanzetten lopen de benen al leeg. Het is ondertussen erg druk op de route, de renners van alle afstanden komen samen. Wel gezellig maar ook opletten. De meesten zijn moe en dat is te merken aan het rijgedrag.

Dan komt Valkenburg in zicht. Via de Daalhemerweg omlaag, en linksaf de Cauberg. Wauw, dat is mooi ! Wat een fantastisch publiek !

Na anderhalve kilometer de finish. Er is muziek, bier, veel, héél veel bier (!) , zon, blij mensen. Bert en Fred hebben elders verplichtingen en we nemen afscheid. Na afloop gaan we naar het hotel waar Trevor op de valreep nog een lekke pijp krijgt. Gelukkig daar en niet bij z'n 85km/h in de afdaling! 's Avonds naar Valkenburg, na zo'n 1900 hoogtemeters moe maar voldaan !

Op naar de volgende tocht !!

Onno Amse

v.l.n.r. : Trevor , Roelof, Fred, Onno, Wouter, Eline, Bert

een paar links:

Een korte impressie: <http://youtu.be/vWzg9GflkWk>

Hoogtemeters : <http://www.routeyou.com/route/view/1012/cycling-route/toerversie-amstel-gold-race-150km.nl>

Amstel: <http://www.amstel.nl/evenementen/amstelgoldrace>